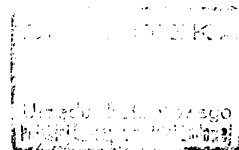

3 lipca 1931 r.

CO3b 15/18

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 13747.

Kl. 32 ~~a~~ 1.

32a 15/18

Yvon Brancart
(Fauquez-lez-Virginal, Belgja).

Sposób izolowania szkła od powierzchni odbiorczej.

Zgłoszono 31 sierpnia 1929 r.

Udzielono 11 maja 1931 r.

Pierwszeństwo: 20 kwietnia 1929 r. (Belgja).

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest sposób, który daje możność łatwego wytwarzania, bez wdmuchiwania gazu, izolującej warstwy gazowej między szklaną taflą i powierzchnią, po której tafla ta musi przejść podczas lub po walcowaniu, wylaniu lub ciągnięciu, celem uniknięcia przystawania szkła do tej powierzchni lub zbyt szybkiego chłodzenia od zetknięcia się z tą powierzchnią. W myśl sposobu niniejszego warstwa izolująca wytwarza się zapomocą gazów, wydzielanych przez materiał palny lub utleniający się pod wpływem ciepła rozżarzonego szkła. W tym celu można zwyczajnie posmarować lub pokryć powierzchnię odbiorczą przed ułoże-

niem na niej szkła materiałem palnym; można również, jeżeli powierzchnia jest dziurkowana, materiał palny umieścić pod tą powierzchnią w ten sposób, iż gazy u-
latniałyby się przez dziurki lub też wprowadzić między szkło, a powierzchnię odbiorczą listwy, napełnione materiałem palnym.

Jako materiałów, odpowiednich do przeprowadzenia tego sposobu, można używać cieczy lub ciał stałych, używa się jednak przeważnie materiałów, które, spalając się lub utleniając, nie wydzielają produktów, któreby mogły zanieczyścić szkło. Materiały stałe muszą być drobno rozpylane, aby nie mogły porysować pla-

stycznego szkła i aby nie mogły się wciśnąć do szkła, jeżeli znajdują się z niem w zetknięciu bezpośrednim.

Jako przykład materiału ciekłego można przytoczyć naftę, a jako przykład materiałów stałych — sproszkowany węgiel drzewny i węgiel retortowy. Mogą one być używane w stanie suchym lub jako mieszanina z cieczą, dająca masę, którą smaruje się powierzchnię, na których chcą wytworzyć warstwę gazową. Opilki drzewne, zwłaszcza opilki topolowe, również dobrze nadają się do tego użytku.

Zamiast tego w pewnych przypadkach może być korzystne, jeżeli powierzchnia odbiorcza jest dziurkowana i stanowi powierzchnię ciała wydrążonego, jak np. wydrążony stół walcarki, przyczem materiał palny umieszcza się w cieple wydrążonym, z którego gazy, wydzielające się pod wpływem ciepła szkła, wydostają się przez dziurki i tworzą między powierzchnią dziurkowaną i taflą szklaną gazową warstwę.

Można również wprowadzić między szkło i powierzchnię odbiorczą pełną listwę, posmarowaną materiałem palnym lub też listwę wydrążoną i dziurkowaną, do której uprzednio wprowadzony był materiał palny, z którego gazy wydobywają się przez dziurki.

Jest rzeczą zrozumiałą, że wynalazek nie ogranicza się temi sposobami wykona-

nia, jak również materiałami, przytoczonymi wyżej tytułem przykładu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób izolowania szkła od powierzchni odbiorczej zapomocą gazowej warstwy izolacyjnej, znamienny tem, że jako gazy izolujące zastosowano gazy płynnych lub stałych materiałów palnych, spalających się lub utleniających się pod wpływem ciepła roztopionego szkła.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że materiałem palnym pokrywa się lub smaruje powierzchnię, po której przesuwa się płytę szklaną.

3. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że materiał palny umieszcza się pod znaną samą przez się dziurkowaną powierzchnią odbiorczą w ten sposób, iż gazy, które się z niej wydobywają, przechodzą przez dziurki i tworzą warstwę gazową.

4. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że materiałem palnym pokrywa się znaną samą przez się listwę, wprowadzaną pomiędzy szkło a powierzchnię odbiorczą.

Yvon Brancart.
Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.